

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου "Ρύθμιση θεμάτων ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και από συμβατικά καύσιμα και άλλες διατάξεις"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Μετά την ενέργειακή κρίση και την απότομη αύξηση των τιμών του πετρελαίου κατά τη δεκαετία του '70, το ενδιαφέρον της παγκόσμιας Κοινότητας στράφηκε προς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Με τον όρο 'ανανεώσιμες μορφές ενέργειας' εννοούμε την ηλιακή, την αιολική ενέργεια, τη γεωθερμία, τη βιομάζα, την ενέργεια των κυμάτων, σε αντιδιαστολή προς τις 'συμβατικές' μορφές ενέργειας όπως είναι το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και τα στερεά καύσιμα (λιθάνθρακας, λιγνίτης, τύρφη).

Εχει πλατιά συνειδητοποιηθεί ότι με την ικανοποίηση των ενέργειακών μας αναγκών καταναλίσκουμε τα πολύτιμα αποθέματα των στερεών, υγρών και αερίων καυσίμων, τα οποία εξαντλούνται με ταχύ ρυθμό.

Άργα ή γρήγορα θα πρέπει να αποδεσμευτούμε δύο είναι δυνατόν από τα συμβατικά καύσιμα και οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας είναι η μόνη ενέργειακή λύση για μια μελλοντική εποχή, όπου ο άνθρωπος θα συμβιώνει αρμονικά με το περιβάλλον.

Το ενέργειακό αποτελεί για τη χώρα μας ένα από τα βασικότερα προβλήματα. Η ορθολογική διαχείριση του τομέα ενέργειας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, αλλά και γι' αυτή καθ' αυτή την ασφάλεια και την εθνική μας ανεξαρτησία.

Η ανάπτυξη των φυσικών μας ενέργειακών πόρων, με έμφαση στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και η δύο το δυνατόν μεγαλύτερη ενέργειακή μας αυτοδυναμία με ταυτόχρονη αντιμετώπιση του προβλήματος CO₂. Έχει πολύπλευρη διάσταση που πρέπει να λαμβάνεται σοβαρότατα υπόψη στη διαμόρφωση της ενέργειακής μας πολιτικής.

Τα τελευταία χρόνια δόθηκαν σημαντικά ποσά, κύρια επό προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έρευνα, ανάπτυξη και εφαρμογή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καθώς και της εξουκονόμησης ενέργειας και αρκετες τεχνολογίες έχουν σημειωθεί αποδειχθεί οικονομικές και διαδίδεται η εφαρμογή τους.

Οι Α.Π.Ε. έχουν από τη φύση τους ορισμένα χαρακτηριστικά, τα οποία τις καθιστούν ελκυστικές, για μια διευρυμένη συμμετοχή τους στο ενέργειακό ισοζύγιο της χώρας, κυριότερα των οποίων είναι τα εξής :

1. Είναι πρακτικά ανεξάντλητες πηγές ενέργειας και συμβάλλουν στη μείωση της εξάρτησης από τους εξαντλήσιμους συμβατικούς ενέργειακους πόρους.

2. Είναι εγχώριες πηγές ενέργειας και συνεισφέρουν στην ενίσχυση της ενέργειακής ανεξαρτησίας και της ασφάλειας ενέργειακού εφοδιασμού σε εθνικό επίπεδο.

3. Είναι γεωγραφικά διεσπαρμένες και έτσι επιτρέπουν αποκέντρωση του ενέργειακού συστήματος, με δυνατότητα κάλυψης των ενέργειακών αναγκών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και σανακούφισης των συστημάτων υποδομής, με συνέπεια τη μείωση των οπωλειών μεταφοράς ενέργειας.

4. Δίνουν τη δυνατότητα επλογής της κατάλληλης μορφής ενέργειας, που είναι προσαρμοσμένη στις ανάγκες του χρήστη (π.χ. ηλιακή ενέργεια για θερμότητα χαμηλών θερμοκρασιών έως αιολική και υδροηλεκτρική ενέργεια για πλεκτροπαραγωγή), επιτυγχάνοντας ορθολογικότερη χρησιμοποίηση των ενέργειακών

πόρων.

5. Έχουν συνήθως χαμηλό λειτουργικό κόστος, το οποίο επιπλέον δεν επηρεάζεται από τις διακυμάνσεις της διεθνούς οικονομίας και ειδικότερα των τιμών των συμβατικών καυσίμων.

6. Οι εγκαταστάσεις εκμετάλλευσης των Α.Π.Ε. διατίθενται σε μικρά μεγέθη και έχουν συνήθως μικρή διάρκεια κατασκευής. επιτρέποντας έτσι τη γρήγορη ανταπόκριση της προσφοράς προς τη ζήτηση ενέργειας, με επαναλαμβανόμενα συστήματα σε πολλές περιπτώσεις.

7. Μπορούν να αποτελέσουν σε πολλές περιπτώσεις πυρήνα για την αναζωογόνηση οικονομικά και κοινωνικά υποβαθμισμένων περιοχών και πόλη για την τοπική ανάπτυξη με την προώθηση επενδύσεων, που στρίζονται στη συμβολή των Α.Π.Ε..

8. Είναι φιλικές προς το περιβάλλον και τον άνθρωπο και η αξιοποίησή τους είναι γενικά αποδεκτή από το κοινό.

Όσον αφορά τα περιβαλλοντικά πλεονεκτήματα των Α.Π.Ε., τα τελευταία χρόνια παραπρείται αυξανόμενο ενδιαφέρον και ανησυχία σε παγκόσμια κλίμακα, για τις σοβαρές ζημιές, αρκετές φορές ανεπανόρθωτες, που επιφέρουν στο περιβάλλον οι ανθρώπινες δραστηριότητες. Η ενέργεια είναι ο κυριότερος υπεύθυνος για τη ρύπανση του περιβάλλοντος, αφού σχεδόν το 95% της οτροσφαιρικής ρύπανσης και ένα σημαντικό μέρος της θερμικής ρύπανσης οφείλεται στην παραγωγή, μετασχηματισμό και χρήση ενέργειακών καυσίμων.

Η Ελλάδα είναι χώρα ιδιαίτερα προκισμένη με όλες τις μορφές των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Η ηλιοφάνεια στη χώρα μας είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη, ισχυροί άνεμοι επικρατούν κύρια στη νησιά του Αιγαίου καθόλη τη διάρκεια του έτους, έχει δε αξιόλογο τόσο γεωθερμικό και υδροδυναμικό δύναμικό, δύο και δυναμικό της βιομάζας. Ο μέχρι σήμερα πολύ χαμηλός αξιοποίησης του αξιόλογου δυναμικού των Α.Π.Ε. είναι αποτέλεσμα έλλειψης ολοκληρωμένης ενέργειακής πολιτικής.

Έχοντας υπόψη τα παραπάνω και αναγνωρίζοντας την ιδιαίτερη σημασία που θα μπορούσαν να έχουν οι Α.Π.Ε. στην καλυψη του εθνικού ενέργειακού ισοζυγίου, γίνεται προσπάθεια για την πλήρη ενσωμάτωση των Α.Π.Ε. στο ενέργειακό σχεδιασμό της χώρας και η ουσιαστική ανάπτυξη και εκμετάλλευση των Α.Π.Ε. τίθεται ως στόχος πρώτης προτεραιότητας.

Ενδιαφέρουσα και ανάλογη σπουδαίωτης είναι επίσης η τεχνολογία της συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού. Η ενέργειακή απόδοση των σταθμών συμπαραγωγής είναι σημαντικά μεγαλύτερη της απόδοσης των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής. επιτυγχάνοντας έτσι ορθολογικότερη χρήση καυσίμου και εξοικονόμηση ενέργειας.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, προωθείται η υλοποίηση ενός ρεαλιστικού προγράμματος ανάπτυξης των Α.Π.Ε., το οποίο θα εναρμονίζεται με τα προγράμματα ανάπτυξης των δημόσιου αλλά και του ιδιωτικού τομέα. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι επενδύσεις εντατικής εκμετάλλευσης του δυναμικού των Α.Π.Ε. θα συμβάλει ουσιαστικά και στη δραστηριοποίηση του εγχώριου κατασκευαστικού αλλά και του βιομηχανικού τομέα, μέσα από μεταφορά τεχνολογίας και προγραμμάτων συμπαραγωγής με ξένες βιομηχανικές επιχειρήσεις.

Η υλοποίηση του προγράμματος αυτού απαιτεί τη λήψη μιας σειράς μέτρων και ρυθμίσεων, με στόχο την δραστηριοποίηση των μέχρι σήμερα εμποδίων στην ανάπτυξη των Α.Π.Ε. και της συμπαραγωγής. Σε αυτό το πλαίσιο,

μεταξύ άλλων, εντάσσεται η αναθεώρηση του ν. 1559/1985 περί ιδιοπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με Α.Π.Ε. και συμπαραγωγής ηλεκτρισμού/θερμότητας. Η αναθεώρηση του ν. 1559/1985 είναι επιβεβλημένη, δεδομένων των μέχρι σήμερα δυσλειτουργίων του υφιστάμενου νόμου. Επίσης, με το παρόν σχέδιο νόμου ρυθμίζονται μια σειρά θεμάτων τα οποία άπονται του ρυθμιστικού και καθοριστικού ρόλου της Δ.Ε.Η. στον τομέα της ηλεκτροπαραγωγής.

Τα βασικά σημεία των νέων ρυθμίσεων που περιέχει το σχέδιο νόμου είναι:

-Κατάργηση του ν. 2165/1993 και κατ' επέκταση του άρθρου 62 του ν. 1914/1991 περί δημιουργίας μονάδων ηλεκτροπαραγωγής με το σήμα χρηματοδότησης γνωστό ως BOOT ή BOT. Με αυτή τη ρύθμιση αποκλίνεται ο σημαντικός ρόλος της Δ.Ε.Η. στην ανάπτυξη της χώρας, διατηρώντας έτσι το αποκλειστικά της δικαίωμα στην παραγωγή, μεταφορά, διανομή, αλλά και στης εισαγωγές και εξαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας που της είχε αφαιρεθεί με το ν. 2165/1993.

-Απελευθέρωση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας αποκλειστικά και κατ' εξαίρεση από Α.Π.Ε. εκτός Δ.Ε.Η. για τους Ο.Τ.Α., σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του ν. 1559/1985 αλλά και για τους ιδιώτες, σύμφωνα με το παρόν σχέδιο νόμου και με όριο ισχύος 50 MW (εκτός των Μ.Υ. που έχουν όριο ισχύος 5 MW εξ ορισμού).

-Αύξηση των ορίων εκμετάλλευσης των μικρών υδατοπτώσεων από αυτοπαραγωγής. Ελεύθερα μέχρι 2 MW, καθώς και για έργα μέχρι 5 MW, εφόσον αυτά δεν εντάσσονται στο δεκαετές πρόγραμμα ανάπτυξης της Δ.Ε.Η..

-Αύξηση του ορίου μέγιστης ισχύος των μονάδων των αυτοπαραγωγών (κυρίως των αιολικών), εφόσον το επιτρέπουν οι τοπικές συνθήκες του δικτύου της Δ.Ε.Η., ενώ δίδεται η δυνατότητα συμψηφισμού της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται αποκλειστικά από Α.Π.Ε. με τις καταναλώσεις του αυτοπαραγωγού.

-Επιτρέπεται η συμπαραγωγή ηλεκτρισμού/θερμότητας και σε επιχειρήσεις του εμπορικού τομέα (ξενοδοχεία, νοσοκομεία, κ.λπ.). σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και τους περιορισμούς ισχύος του ν. 1559/1985.

-Περιορίζεται η γραφειοκρατία στην έκδοση των σχετικών αδειών (ιδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας). Οι διάδειξης μειώνονται σε δύο από τρεις, καταργώντας την άδεια ιδρυσης.

Τα αναμενόμενα οφέλη για την εθνική οικονομία από την ευρεία διάδοση των εναλλακτικών πηγών ενέργειας και της συμπαραγωγής είναι πολύπλευρα και σημαντικά, και θα αναφέρουμε τα κυριότερα :

-μείωση της εξάρτησης της χώρας μας από εισαγόμενη ενέργεια,

-μείωση των απωλειών και αύξηση της απόδοσης του εθνικού ενεργειακού συστήματος.

-μείωση των απαιτούμενων επενδύσεων στο ηλεκτρικό σύστημα,

-δυνατότητα ανάπτυξης νέων βιομηχανικών κλαδών για την εφαρμογή των νέων τεχνολογιών,

-περιορισμό των δυσμενών επιδράσεων στο περιβάλλον από τη μειωμένη λειτουργία των συμβατικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής.

-απορρόφηση επεπλέον κονοντικών κονδυλίων από ανταγωνιστικά κυρίως προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία χρηματοδοτούν εργα για Α.Π.Ε. και Ε.Ε..

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΑΡΘΡΟ 1

Παράγραφος 1, εδάφ. α'

Με το εδάφιο αυτό αποκαθίσταται ο κυρίαρχος ρόλος της Δ.Ε.Η. και επανέρχεται παλαιότερη διάταξη που προβλέπει το αποκλειστικό δικαίωμα της Δ.Ε.Η. στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από οποιαδήποτε πηγή, καθώς και της εισαγωγής, της εξαγωγής και της μεταφοράς και διανομής της σε όλη τη χώρα.

Το προνόμιο αυτό της Δ.Ε.Η. διατυπώθηκε σε ανεξάρτητο άρθρο για να τονισθεί ιδιαίτερα ο σκοπός της, που είναι ο μοναδικός φορέας για την ηλεκτρική ενέργεια και ότι κάθε σχετική δραστηριότητα άλλων στην ηλεκτρική ενέργεια ασκείται κατά παρέκκλιση του προνομίου αυτού.

Παράγραφος 1, εδάφ. β'

Στο εδάφιο αυτό ορίζονται οι περιπτώσεις που επιτρέπεται, κατά παρέκκλιση του προνομίου της Δ.Ε.Η., σε άλλους που αποκαλούνται αυτοπαραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας ή ανεξάρτητοι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας να αναπτύξουν δραστηριότητα για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

Επίσης δίνεται ο ορισμός της έννοιας αυτοπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ως ακολούθως : είναι εκείνος που παράγει Η/Ε για την κάλυψη των δικών του αναγκών. Διακρίνεται σε "συνδεδεμένο" ή "αυτόνομο", ανάλογα εάν είναι συνδεδεμένος ή όχι με το δίκτυο της Δ.Ε.Η. και ο ορισμός του ανεξάρτητου παραγωγού ενέργειας ως ακολούθως: είναι εκείνος που παράγει Η/Ε και τη διαθέτει αποκλειστικά στη Δ.Ε.Η..

Παράγραφοι 3 έως και 10

Με τις παραγράφους αυτές ορίζονται οι περιπτώσεις των εξαρέσεων για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από αυτοπαραγωγούς ή ανεξάρτητους παραγωγούς, πιο συγκεκριμένα:

Παράγραφος 3

Η παραγράφος αυτή αναφέρεται στις περιπτώσεις που επιτρέπεται η αυτοπαραγωγή Η/Ε, δηλαδή στην παραγωγή από αυτόνομους σταθμούς, από σταθμούς που συνδέονται με τα δίκτυα της Δ.Ε.Η. και ανήκουν σε αυτοπαραγωγούς και στους σταθμούς συμπαραγωγής.

Παράγραφοι 4 και 5

Με τις παραγράφους αυτές ορίζονται οι περιπτώσεις που επιτρέπεται η αυτοπαραγωγή Η/Ε από αυτόνομους σταθμούς.

Πιο συγκεκριμένα, επιτρέπεται η αυτοπαραγωγή Η/Ε από αυτόνομους σταθμούς, όταν η παραγωγή γίνεται από εκμετάλλευση αιολικής ή ηλιακής ενέργειας ή βιομάζας ή ενέργειας από τη θάλασσα ή συμπαραγωγή.

Επίσης, επιτρέπεται η αυτοπαραγωγή Η/Ε με την εκμετάλλευση γεωθερμικής ενέργειας, εφόσον το δίκαιωμα του γεωθερμικού δυναμικού έχει παραχωρηθεί στον ενδιαφερόμενο, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Για την εκμετάλλευση υδάτινου δυναμικού επιτρέπεται η παραγωγή Η/Ε από μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς ισχύος μέχρι 2 MW, ενώ για σταθμούς μεγαλύτερους της ανωτέρω ισχύος και μικρότερης ισχύος με 5 MW, επιτρέπεται η παραγωγή Η/Ε, εφόσον αυτοί δεν είναι ενταγμένοι στο δεκαετές πρόγραμμα ανάπτυξης της Δ.Ε.Η., το οποίο ισχύει την ημερομηνία υποβολής.

Επίσης, είναι δυνατή και η αυτοπαραγωγή Η/Ε από αυτόνομους σταθμούς με το συνδυασμό των ανωτέρω.

Εκτός από την ηλεκτροπαραγωγή με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στις παραγράφους αυτές δίνεται η δυνατότητα ηλεκτροπαραγωγής για αυτόνομους θερμικούς σταθμούς που λειτουργούν με καύση υδρογονανθράκων, αερίων, λιγνίτη ή τύρφης, όταν η Δ.Ε.Η. δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες των αυτοπαραγωγών. Αν η Δ.Ε.Η. αναπτύξει τη σχετική ικανότητα, ο αυτοπαραγωγός διακόπτει τη λειτουργία του σταθμού του και συνδέεται με τα δίκτυα της Δ.Ε.Η. μέσα σε δέκα (10) χρόνια από την επίδοση σε αυτόν σχετικής αποφάσεως του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Τα καύσιμα που αναφέρθηκαν για την ηλεκτροπαραγωγή είναι μόνο τα προαναφερόμενα.

Επίσημη, επιτρέπεται η παραγωγή Η/Ε από θερμικούς σταθμούς με τα προαναφερόμενα καύσιμα σε καταναλωτές, ίσως η οικονομική επιβάρυνσή τους για την επέκταση των δίκτυων της Δ.Ε.Η. έως τις εγκαταστάσεις τους κρίνεται υπέρμετρη από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και η συνολική ισχύς του σταθμού τους δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 500 MW.

Επίσης, δίνεται η δυνατότητα στους κατόχους αυτόνομων σταθμών, που λειτουργούν με ηλιακή, αιολική ενέργεια ή βιομάζα ή γεωθερμική ή υδραυλική ενέργεια ή ενέργεια από τη θάλασσα, να εγκαθιστούν θερμικούς σταθμούς ως εφεδρικούς του σταθμού ηλεκτροπαραγωγής από τη Α.Π.Ε., που η ισχύς τους δεν θα υπερβαίνει την ισχύ του κύριου σταθμού.

Παράγραφος 6

Η πινούριφος αυτή αναφέρει ότι η σύνδεση με τα δίκτυα της Δ.Ε.Η. από αυτοπαραγωγούς Η/Ε που λειτουργούν με Α.Π.Ε. και συμπαραγωγή είναι δυνατή, εφόσον τηρούνται οι τεχνικές προδιαγραφές σύνδεσης με τα δίκτυα της Δ.Ε.Η., καθώς και οι προϋποθέσεις των παραγράφων 4 περ. β' και δ', 7, 8 και 9 του άρθρου 1.

Παράγραφοι 7 και 8

Οι παράγραφοι αυτές παρέχουν τη δυνατότητα ίδρυσης σταθμών συμπαραγωγής, ώστε παράλληλα με την παραγωγή θερμότητας οι χρήστες να αναπτύξουν και παραγωγή ηλεκτρισμού, με σκοπό τη σημαντικά μεγαλύτερη απόδοση των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, επιτυγχάνοντας έτσι ορθολογικότερη χρήση καυσίμων και εξοικονόμηση ενέργειας.

Η συμπαραγωγή επιτρέπεται όταν πραγματοποιείται με τους ακόλουθους τρόπους:

α) συνδυασμό παραγωγής θερμότητας ή ψύξης από συμβατικά ή άλλα καύσιμα,

β) με ενεργειακή αξιοποίηση των υποπαραγωγών βιομηχανικού κυκλώματος ως υποπαράγωγα νοούνται και τα παράγωγα κατάλοιπα που αποδεσμεύονται από την παραγωγή διαδικασία,

γ) από γιγάντηση απορριπτώμενης θερμότητας.

Η ισχύς των σταθμών συμπαραγωγής συνδεδεμένων

ή όχι με τα δίκτυα της Δ.Ε.Η. είναι το πολύ ίση με το άθροισμα της θερμικής και φυκτικής ισχύος των εγκαταστάσεων του αυτοπαραγωγού για την περίπτωση α' και χωρίς περιορισμό για τις περιπτώσεις β' και γ'. ώστε να καθισταται δυνατή η πλήρης εκμετάλλευση και αξιοποίηση των υποπαραγώγων ή της ανάκτησης απωλειών θερμότητας.

Διευκρινίζεται ότι οι αυτοπαραγωγοί σταθμών συμπαραγωγής έχουν δικαίωμα να ιδρύουν σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής για να τροφοδοτεύνται οι ίδιοι με ηλεκτρική ενέργεια μόνο στο χώρο στον οποίο πραγματοποιείται η ηλεκτροπαραγωγή.

Παράγραφος 9

Η παράγραφος αυτή αναφέρεται στην ανεξάρτητη παραγωγή Η/Ε, η οποία επιτρέπεται να πραγματοποιείται από ανεξάρτητους παραγωγούς, οι οποίοι συνδέονται με τα δίκτυα της Δ.Ε.Η. και ιδρύουν σταθμούς οι οποίοι κάνουν χρήση αιολικής ή ηλιακής ενέργειας ή βιομάζας ή ενέργειας από τη θάλασσα και με δρια ισχύος έως 50 MW ή με γεωθερμική ενέργεια ή χρησιμοποίηση υδάτινου δυναμικού, με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 4, περιπτώσεις β' και δ', του άρθρου 1.

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία να δίνεται η δυνατότητα στους ανεξάρτητους παραγωγούς να ιδρύουν σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής από Α.Π.Ε., για να αναπτυχθούν και αξιοποιηθούν οι πηγές αυτές ενέργειας το περισσότερο δυνατό για όλους τους λόγους που αναφέρονται στο γενικό μέρος της εισηγησης.

Παράγραφος 10

Με την παράγραφο αυτή δίνεται η δυνατότητα εγκατάστασης εφεδρικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής για χρησιμοποίησή τους μόνο σε περίπτωση διακοπής ηλεκτρικής παροχής από τη Δ.Ε.Η. λόγω βλάβης ή αδυναμίας των εγκαταστάσεων της. Για να λειτουργούν οι σταθμοί αυτοί απαιτείται η σύναψη συμφωνίας με τη Δ.Ε.Η..

ΑΡΘΡΟ 2

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ότι απαγορεύεται η διάθεση σε τρίτους της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από σταθμούς αυτοπαραγωγών ή ανεξάρτητων παραγωγών.

Το πλεόνασμα της ηλεκτρικής ενέργειας του αυτοπαραγωγού και το σύνολο της ηλεκτρικής ενέργειας του ανεξάρτητου παραγωγού διατίθεται αποκλειστικά στη Δ.Ε.Η., η οποία υποχρεούται να συγοράζει την ηλεκτρική ενέργεια, εκτός και μόνο για πλεονάζουσα ηλεκτρική ενέργεια από αυτοπαραγωγό οι τοπικές συνθήκες δεν επιτρέπουν τη διάθεσή της στην κατάνλωση.

Με σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ αυτοπαραγωγού ή ανεξάρτητου παραγωγού και Δ.Ε.Η. ρυθμίζονται οι τεχνικοί και οι οικονομικοί όροι της διασύνδεσης και διάθεσης της ηλεκτρικής ενέργειας στη Δ.Ε.Η..

Η πιολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας, με την οποία η Δ.Ε.Η. θα αγοράζει την παραγόμενη ενέργεια από αυτοπαραγωγούς και ανεξάρτητους παραγωγούς θα έχει τις ακόλουθες βασικές αρχές:

α. Μη διασυνδεδεμένα νησιά

Για όλες τις περιπτώσεις ανεξάρτητης ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες, τα πιολόγια θα διαμορφώνονται στα επίπεδα του 90% του ισχύοντος πιολογίου γενικής χρήσης στη χαμηλή τάση (μηνιαίας χρέωσης).

Τα πιολόγια πώλησης της πλεονάζουσας ηλεκτρικής ενέργειας των αυτοπαραγωγών θα ορίζονται στο 70% του πιολογίου γενικής χρήσης στη χαμηλή τάση (μηνιαίας χρέωσης) για πλεόνασμα ηλεκτρισμού από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και στο 60% από συμπαραγωγή.

β. Διασυνδεδέμενο Σύστημα Δ.Ε.Η.

Για ανεξάρτητους παραγωγούς από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας τα πιολόγια πώλησης θα έχουν την ίδια δομή με τα αντίστοιχα σε κάθε περίπτωση ισχύοντα πιολόγια της Δ.Ε.Η. στη μέση τάση γενικής χρήσης ή στην υψηλή τάση και θα διαμορφώνονται στα παρακάτω επίπεδα :

Χρέωση Ενέργειας: 90% του σκέλους ενέργειας του εκάστοτε πιολογίου στη μέση τάση γενικής χρήσης ή στην υψηλή τάση.

Χρέωση Ισχύος: 50% του σκέλους ισχύος του εκάστοτε πιολογίου στη μέση τάση γενικής χρήσης ή στην υψηλή τάση.

Το επίπεδο της εγγυημένης παροχής ισχύος των ανεξάρτητων παραγωγών προς τη Δ.Ε.Η. ορίζεται για κάθε περίπτωση στη σχετική υπουργική απόφαση του άρθρου 5 του παρόντος.

Τα πιολόγια των αυτοπαραγωγών για πλεονάζουσα ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (Α.Π.Ε.) και από συμπαραγωγή προσδιορίζονται ως εξής :

Από Α.Π.Ε.: 70% του σκέλους ενέργειας του εκάστοτε πιολογίου γενικής χρήσης και μηνιαίας χρέωσης στη χαμηλή τάση, του πιολογίου γενικής χρήσης στη μέση τάση και του πιολογίου υψηλής τάσης.

Από συμπαραγωγή: 60% του σκέλους ενέργειας του εκάστοτε πιολογίου γενικής χρήσης και μηνιαίας χρέωσης στη χαμηλή τάση, του πιολογίου γενικής χρήσης στη μέση τάση και του πιολογίου υψηλής τάσης.

Για περιπτώσεις σταθμών αυτοπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, το γήπεδο ή ο χώρος που είναι εγκατεστημένος ο σταθμός δεν απαιτείται να είναι δύμορο με το γήπεδο της κατανάλωσης.

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία γιατί οι κατάλληλες συνθήκες χρησιμοποιήσης των Α.Π.Ε. δεν ταυτίζονται πάντοτε με το χώρο των εγκαταστάσεων του αυτοπαραγωγού όπου γίνεται η κατανάλωση.

Η παραγόμενη από τον αυτοπαραγωγό ηλεκτρική ενέργεια συμψφιζεται με την ηλεκτρική ενέργεια που αυτός καταναλώνει στις εγκαταστάσεις του (οι οποίες δεν είναι αναγκαίο να είναι στον ίδιο χώρο) και εφόσον η παραγωγή και η κατανάλωση πραγματοποιούνται στο ίδιο σύστημα μεταφοράς και διανομής της Δ.Ε.Η..

Ο συμψφισμός γίνεται για την περίοδο που η Δ.Ε.Η. ορίζει κάθε φορά για τη μέτρηση της κατανάλωσης του αυτοπαραγωγού και χωριστά για κάθε χρονική περίοδο που έχει διαφορετικό πιολόγιο κατανάλωσης. Η τυχόν πλεονάζουσα ενέργεια συγχρίζεται από τη Δ.Ε.Η. σύμφωνα με το πιολόγιο πώλησης προς τη Δ.Ε.Η. του άρθρου 2 παρ. 3, ενώ το έλλειψμα χρεώνεται στον παραγωγό σύμφωνα με το εκάστοτε πιολόγιο κατανάλωσης της Δ.Ε.Η.. Ο υπολογισμός της τυχόν επιβαρύνσεως αέργου ισχύος γίνεται χωριστά για την παραγόμενη και καταναλούμενη ενέργεια. Το δίκτυο σύνδεσης του σταθμού αυτοπαραγωγής έως το δίκτυο της Δ.Ε.Η. κατασκευάζεται από τη Δ.Ε.Η. με δεπάνες του αυτοπαραγωγού η κατασκευαζεται από τον αυτοπαραγωγο σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Δ.Ε.Η..

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία για να ξεπεραστεί ένα οπό τα βασικότερα προβλήματα που αποτέλεσε βασικό αντικίνητρο στην προηγουμένη νομοθεσία και πιστεύεται ότι θα βοηθήσει σημαντικά στην αναπτυξη των Α.Π.Ε. δίνοντας δυνατότητα εγκατάστασης του

σταθμού ηλεκτροπαραγωγής του αυτοπαραγωγού σε διάφορα σημεία με θετική συνεισφορά στη σταθερότητα του δικτύου. δεδομένου ότι θα υπάρχει αποκεντρωμένη παραγωγή.

Τέλος, παρέχεται η δυνατότητα στους Ο.Τ.Α. να ιδρύουν σταθμούς ηλεκτρικής ενέργειας για να τροφοδοτούν οικισμούς που δεν συνδέονται με τα δίκτυα της Δ.Ε.Η..

ΑΡΘΡΟ 3

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η υποχρέωση των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας, που υπάγονται στις διατάξεις του νόμου αυτού, να εφοδιαστούν με δύεις εγκατάστασης και λειτουργίας που χορηγούνται από τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Παράγραφοι 1 έως και 4

Η άδεια εγκατάστασης χορηγείται από τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου.

Για τις περιπτώσεις σύνδεσης με τα δίκτυα της Δ.Ε.Η. απαιτείται αιτιολογημένη γνώμη της Δ.Ε.Η. για τις τεχνικές και οικονομικές επιπτώσεις της διασύνδεσης στις εγκαταστάσεις της.

Επίσης, αναφέρονται και οι περιπτώσεις που απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή.

Στις εγκαταστάσεις μυρούν να τίθενται δροι και περιορισμοί για την εξασφάλιση της αρτιότητας κατασκευής τους και την προστασία των εργαζομένων και του περιβάλλοντος.

Τα οιολικά και ηλιακά συστήματα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας νοούνται ως μηχανολογικές εγκαταστάσεις και μόνο.

Η διάταξη αυτή κρίθηκε αναγκαία για να διευκρινίσει το ποιες από τις εγκαταστάσεις των Α.Π.Ε. είναι μηχανολογικές και χρειάζονται τις σχετικές άδειες και μόνο.

Παράγραφοι 5 έως και 7

Η άδεια λειτουργίας χορηγείται έπειτα από την εξακρίβωση ότι ο σταθμός κατασκευάστηκε σύμφωνα με την πήρηση των δρών που τέθηκαν και ισχύει για δέκα (10) χρονια με δυνατότητα ανανέωσης.

ΑΡΘΡΟ 4

Με το άρθρο αυτό ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις, που επιβάλλονται στους παραβαίνοντες τις διατάξεις του νόμου αυτού, καθώς και η διαδικασία προσφυγής κατά των σχετικών αποφάσεων επιβολής.

ΑΡΘΡΟ 5

Παράγραφος 1

Η παραγραφος αυτή εξουσιοδοτεί τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας για την έκδοση των κανονιστικών αποφάσεων εφαρμογής του νόμου.

Παραγραφος 2

Σκοπός της παραγράφου αυτης είναι η παροχή δυνατοτήτας στη Δ.Ε.Η. να ενεργοποιεί, έπειτα από αποφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, τους ιδιωτικούς σταθμούς (κύριους και εφεδρικούς) ανω των 400 KW, που συνδέονται με τα δίκτυα της, σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης ή

εκτακτης αδυναμίας της Δ.Ε.Η..

Προβλέπει, επίσης, το αντάλλαγμα που υποχρεούται να καταβάλει η Δ.Ε.Η..

Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του παραγωγού μπορεί να ανακαλείται η άδεια λειτουργίας του.

Παράγραφοι 3 και 4

Με τις παραγράφους αυτές ορίζεται απαγόρευση κατασκευής δικτύων διανομής κατά μήκος ή πάνω ή κάτω από δημόσιους δρόμους, πλατείες, πεζοδρόμια και λοιπούς κοινόχρηστους χώρους.

Στην απαγόρευση αυτή δεν εμπίπτουν δίκτυα της Δ.Ε.Η., τα δίκτυα φωτισμού οδών και πλατειών, που ανήκουν σε Ο.Τ.Α. ή Λιμενικά Ταμεία, καθώς και τα δίκτυα των ηλεκτροκίνητων μαζικών μέσων μεταφοράς (ηλεκτρικών τρένων, τρόλλευ, τροχιοδρόμων).

Το μέτρο κρίθηκε απαραίτητο γιατί η κατασκευή τέτοιων δικτύων από ιδιώτες (κυρίως υπογείων) ενδέχεται να προκαλέσει ατυχήματα στις περιπτώσεις επισκευής ή ανακατασκευής δρόμων, πλατειών, κ.λπ..

Η κατασκευή τέτοιων δικτύων είναι δυνατή, έπειτα από απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας. Ενέργειας και Τεχνολογίας, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μετά από γνώμη της Δ.Ε.Η. για τις τεχνικές προδιαγραφές ασφαλείας για τη μεταφορά και διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας σε σχέση με τα δίκτυα της.

Παράγραφος 5

Στην παράγραφο αυτή προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής νόμου και η δυνατότητα των εγκαταστάσεων των αναφερόμενων στο νόμο για δόλη τη χώρα. Όσον αφορά την Αττική τίθεται απαγόρευση για ίδρυση νέων σταθμών ηλεκτρικής ενέργειας που λειτουργούν με στερεά, εκτός εκείνων της βιομάζας, καύσιμα, καθώς και υγρά καύσιμα, εκτός των περιπτώσεων της συμπαραγγής της παραγράφου 7 του άρθρου 1.

Αυτή η διάταξη κρίθηκε αναγκαία δεδομένου του περιβαλλοντικού προβλήματος της Αττικής.

Παραγραφοι 6 έως και 9

Για την προώθηση, σε εθνική, περιφερειακή και τοπική κλίμακα, της εθνικής ενέργειακης πολιτικής είναι ενεγκαίδια η δημιουργία εθνικών, καθώς και τοπικών η περιφερειακών ενέργειακών κέντρων και προώθηση της ενέργειακής πολιτικής με σκοπο το συντονισμό και διαμόρφωση ορθολογικής κατεύθυνσης για την ανάπτυξη κύρια των τοπικών ενέργειακών πόρων και την προώθηση του ορθολογικού ενέργειακού σχεδιασμού της περιοχής.

Τα κέντρα αυτά θα ίδρυονται από το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Θα είναι Ν.Π.Ι.Δ. και θα αποτελούν τη βάση για τη διαμόρφωση της ενέργειακής πολιτικής για την ΟΧΕ και της Α.Π.Ε.. Θα μπορούν να συμμετέχουν εκπρόσωποι φορέων, εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης, Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι., κ.λπ..

Η ίδρυση των κέντρων αυτών κρίθηκε αναγκαία για τους ακολουθους λόγους:

Η αναπτυξιακή πολιτική στον ενέργειακο τομέα πρέπει να είναι ενεργονομένη με την ευρύτερη αναπτυξιακή πολιτική της χώρας και λαμβάνει υπόψη την προστασία του περιβάλλοντος, να βρίσκεται δε σε συμφωνία και με τους στόχους της Ευρωπαϊκής Πολιτικής. Συνοπτικά, οι κύριοι στόχοι της ενέργειακής πολιτικής είναι:

Η μειωση της εξάρτησης από το πετρέλαιο, η αξιοποίηση των εγχώριων ενεργειακών πηγών, η εντατική έρευνα στον ελληνικό χώρο, για εντοπισμό και αξιολόγηση νέων κοιτασμάτων εγχώριων πηγών ενέργειας, η εξοικονόμηση ενέργειας, η αύξηση της συμμετοχής των ελληνικών επιχειρήσεων στις επενδύσεις του ενέργειακού τομέα και η προστασία του περιβάλλοντος από την παραγωγή, μετασχηματισμό και χρήση ενέργειακών καυσίμων.

Ένα από τα βασικά προβλήματα, που εντοπίσθηκαν στην εφαρμογή της ενέργειακής πολιτικής και στην ορθολογική ανάπτυξη των Α.Π.Ε. και ΟΧΕ, ήταν τα οργανωτικά προβλήματα και πιο συγκεκριμένα τα προβλήματα συντονισμού των φορέων. Στο συνολικό φάσμα από την έρευνα μέχρι και την τελική εκμετάλλευση των πηγών ενέργειας και της εξοικονόμησης ενέργειας καθώς και στην προώθηση των κατάλληλων εφαρμογών για την ορθολογική ανάπτυξη της ενέργειας, υπεισέρχεται ένας μεγάλος αριθμός φορέων (Υ.Β.Ε.Τ., Υ.Π.Ε.Θ.Ο., Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε., Δ.Ε.Η., Κ.Α.Π.Ε., Α.Ε.Ι., Ε.Τ.Β.Α., Ο.Τ.Α., Ε.Ε.Τ.Α.Α., κ.λπ.) οι οποίοι δρουν, στο μεγαλύτερο μέρος, ανεξάρτητα και ασυντόνιστα, τόσο στην εθνική, όσο και στην περιφερειακή ανάπτυξη του τομέα. Οι δραστηριότητες των φορέων αυτών πρέπει να ενταχθούν σε ένα ευρύτερο σύνολο ενιαίας πολιτικής με σαφείς στόχους και προτεραιότητες και με ευέλικτες στρατηγικές.

Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη να υπάρξει συντονισμός και να διαμορφώνονται οι γενικές κατευθύνσεις της εθνικής ενέργειακής πολιτικής με προτεραιότητα στην ορθολογική χρήση ενέργειας και στην εκμετάλλευση και διάδοση των εφαρμογών των Α.Π.Ε., έτσι ώστε να επιτυγχάνεται το μέγιστο δυνατό διφέλος, τόσο σε τοπική και περιφερειακή κλίμακα, όσο και σε εθνική.

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας να συνιστά με προεδρικό διάταγμα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαιου ως ενέργειακά κέντρα και γραφεία, καθώς και να ενοποιεί, χωρίζει, μεταφέρει και καταργεί εθνικά, περιφερειακά και τοπικά ενέργειακά κέντρα και γραφεία.

Με τα προεδρικά διατάγματα ίδρυσης των ανωτέρω κέντρων και γραφείων καθορίζονται τα οργανισμοί διοίκησης, η διαρθρωσή, οι αρμοδιότητες, οι θέσεις προσωπικού, θέματα αποδοχών, πειθαρχίας, ενταξεων, μετατάξεων, αποσπάσεων, επίσης προβλέπονται οι πόροι, καθώς και καθε αλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την οργάνωση και λειτουργία τους.

Οι Εθνικό Ενέργειακό Κέντρο ορίζεται το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (Κ.Α.Π.Ε.). Με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, καθορίζεται κάθε λεπτομέρεια σχετική με τη λειτουργία του, καθώς και για τις σχέσεις του με τα περιφερειακά και τοπικά ενέργειακά κέντρα.

ΑΡΘΡΟ 6

Παράγραφοι 1 και 2

Με τις παραγράφους αυτές του άρθρου 6 ορίζεται ότι οι άδειες λειτουργίας που εκδόθηκαν με το ν. 1559/1985 εξακολουθούν να ισχύουν, καθώς επίσης και οι κενονοιστικές πράξεις που εκδόθηκαν κατ εξουσιοδότηση του ν. 1559/1985 έως οτου εκδοθούν οι κατ εξουσιοδότηση του παρόντος νέες πράξεις.

Παράγραφος 4

Με την παράγραφο αυτή ορίζονται οι καταργούμενες διατάξεις, όπως η κατάργηση του ν. 2165/1993 και κατ' επέκταση του άρθρου 62 του ν. 1914/1991 περί δημιουργίας μονάδων ηλεκτροπαραγωγής με το σχήμα χρηματοδότησης γνωστά ως ΒΟΟΤ ή ΒΟΤ. Με αυτή τη ρύθμιση αποκαθίσταται ο σημαντικός ρόλος της Δ.Ε.Η. στην ανάπτυξη της χώρας, διατηρώντας έτσι το αποκλειστικό της δικαίωμα στην παραγωγή, μεταφορά, διανομή αλλά και στις εισαγωγές και εξαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας που της είχε αφαιρεθεί με το ν. 2165/1993, καθώς και η κατάργηση των διατάξεων του ν. 1559/1985 (εκτός του άρθρου 9 που δεν αφορούσε την ηλεκτροπαραγωγή).

ΑΡΘΡΟ 7

Ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος του νέου νόμου.

Αθήνα, 10 Αυγούστου 1994

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Κώστας Σημίτης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ρύθμιση θεμάτων ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και από συμβατικά καύσιμα και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1 Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας

1. α) Η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.) έχει το αποκλειστικό δικαίωμα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από οποιαδήποτε πηγή, της εισαγωγής ή εξαγωγής της και της μεταφοράς και διανομής της σε δλή τη χώρα.

β) Με απόφαση του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας μπορεί να επιτρέπεται, στις περιπτώσεις των παραγράφων 3 έως και 10 του παρόντος, η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από σταθμό που ανήκει σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

2. Κατά την έννοια του νόμου αυτού:

α) αυτοπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας θεωρείται εκείνος που παράγει ηλεκτρική ενέργεια για την κάλυψη των δικών του αναγκών. Διακρίνεται σε "συνδεδεμένο" ή "αυτόνομο". ανάλογα εάν ο σταθμός του είναι συνδεδεμένος ή όχι με το δίκτυο της Δ.Ε.Η..

β) ανεξάρτητος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας θεωρείται εκείνος που παράγει ηλεκτρική ενέργεια και τη διαθέτει αποκλειστικά στη Δ.Ε.Η..

3. Η αυτοπαραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας επιτρέπεται:

α) από αυτόνομους σταθμούς.

β) από συνδεδεμένους σταθμούς που ανήκουν σε αυτοπαραγωγούς και

γ) από συμπαραγωγή, όπως ορίζεται στις παραγράφους 7 και 8 του παρόντος.

4. Η αυτοπαραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από αυτόνομους σταθμούς επιτρέπεται:

α) με την εκμετάλλευση σιολικής η λιακής ενέργειας ή βιομάζας.

β) με την εκμετάλλευση γεωθερμικής ενέργειας, εφόσον το δικαίωμα εκμετάλλευσης του σχετικού γεωθερμικού δυναμικού έχει παραχωρηθεί στον ενδια-

φερόμενο, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

γ) με την εκμετάλλευση ενέργειας από τη θάλασσα.

δ) με την εκμετάλλευση υδάτινου δυναμικού με μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς ισχύος μέχρι 2 MW. Για σταθμούς ισχύος μεγαλύτερης του παραπόνω ορίου και μέχρι 5 MW επιτρέπεται, εφόσον αυτοί δεν είναι ενταγμένοι στο δεκατέτες πρόγραμμα ανάπτυξης της Δ.Ε.Η., το οποίο ισχύει την ημερομηνία υποβολής από τον ενδιαφερόμενο του σχετικού αιτήματος στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, και

ε) με συμπαραγωγή σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του παρόντος.

5. Επιτρέπεται, επίσης, η αυτοπαραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από αυτόνομους θερμικούς σταθμούς που λειτουργούν με συμβατικά καύσιμα:

α) Σε καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, αν υπάρχει προσωρινή αδυναμία της Δ.Ε.Η. να καλύψει τις ανάγκες τους. Εφόσον η Δ.Ε.Η. αναπτύξει τη σχετική ικανότητα, υποχρεούται να ειδοποιεί την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Ο αυτοπαραγωγός, μέσα σε δέκα (10) χρόνια από την επίδοση σε αυτόν αποφάσεως του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, διακόπτει την αυτοπαραγωγή του και συνδέεται με τα δίκτυα της Δ.Ε.Η..

β) Σε ενδιαφερομένους για κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας, αν η οικονομική επιβάρυνσή τους για την επέκταση των δικτύων της Δ.Ε.Η. μέχρι τις εγκατάστασεις τους κρίνεται από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, υπέρμετρη. Στην περίπτωση αυτή, η συνολική ισχύς του σταθμού τους δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 500 KW.

γ) Σε κατόχους αυτόνομων σταθμών που λειτουργούν με αιολική ή ηλιακή ενέργεια ή βιομάζα ή γεωθερμία ή υδραυλική ενέργεια, ή ενέργεια από τη θάλασσα, αν ο θερμικός σταθμός είναι εφεδρικός και η ισχύς του δεν υπερβαίνει την ισχύ του κύριου σταθμού.

6. Η αυτοπαραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας οπό συνδεδεμένους σταθμούς, καθώς και από σταθμούς των παραγράφων 7, 8 και 9 του παρόντος, επιτρέπεται, εφόσον τηρούνται οι τεχνικές προδιαγραφές σύνδεσης με το δίκτυο της Δ.Ε.Η. και λειτουργούν με εκμετάλλευση αιολικής ή ηλιακής ενέργειας ή βιομάζας ή ενέργειας από τη θάλασσα ή γεωθερμικής ενέργειας η του υδάτινου δυναμικού, υπό πις προυποθέσεις των περιπτώσεων β' και δ' της παραγράφου 4 και της παραγράφου 9 και με συμπαραγωγή σύμφωνα με πις παραγράφους 7 και 8 του παρόντος.

7. Ως συμπαραγωγή, κατά την έννοια των διατάξεων του παρόντος νόμου, θεωρείται η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με τους ακόλουθους τρόπους:

α) συνδεσμό παραγωγής θερμότητας ή και ψύξης από συμβατικά καύσιμα,

β) ενεργειακή αξιοποίηση των υποπαραγώγων βιομηχανικού κυκλώματος. Ως υποπαράγωγο νοούνται και παράγωγο - κατόλοιπα της συγκεκριμένης βιομηχανίας, τα οποία αποδεσμεύονται από την παραγωγική διαδικασία,

γ) ανάκτηση απορριπτόμενης θερμότητας.

8. Επιτρέπεται η εγκατάσταση σταθμών συμπαραγωγής αυτόνομης ή συνδεδεμένων με το δίκτυο της Δ.Ε.Η., ισχύος το πολύ ισης με τη θερμική και ψυκτική ισχύ των εγκαταστάσεων του αυτοπαραγωγού στην περίπτωση α' και χωρίς περιορισμό ισχύος στις περιπτώσεις β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου.

9. Η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από σταθμούς